

Despre Tudor Arghezi

"Aparitia, in 1927, a culegerii de Cuvinte potrivite de T. Arghezi este cel mai mare eveniment pe taramul lirismului romanesc de la publicarea volumului de Poezii de Eminescu, in 1883, Pentru a doua oara, intr-o opera temeinic articulata a literaturii noastre, versul capata o siguranta expresiva impunatoare, datorita coplesitoarei originalitati a sensibilitatii scriitorului." I. Negoitescu

-PERSONALITATEA SRIITORULUI-

Tudor Arghezi se naste la 21 mai 1880 la Bucuresti si moare la 14 iulie 1967. Este inmormantat in gradina casei sale de la Martisor, din Bucuresti. Pseudonimul lui Ion N. Theodorescu, dupa marturisirile poetului, Arghezi provine din "Argesis" - vechiul nume al Argesului. Se trage dintr-o familie oltenearca.

Venit pe lume in generatia primilor cititori ai lui Eminescu, consacrandu-i intotdeauna un cult, nu se poate vorbi de linia de dezvoltare a literaturii romane pana la Arghezi fara a trece prin-Eminescu. Asadar: "Aprins in focul lui Eminescu, - spune T. Vianu - impartasit din credinta, facuta posibila prin el, in virtutea limbii si a geniului nostru national, Arghezi a ajuns insa la o sinteza poetica absolut originala". Se poate spune ca, dupa Eminescu, Arghezi obtine cea mai adanca reforma a limbii poetice pe care o poate nota istoria literaturii noastre moderne, comparabila cu reforma facuta in literatura franceza de catre Victor Hugo altadata. intemeind "republica vocabularului" pe conceptia ca "Printre cuvinte nu sunt nici rebeli, nici plebei", Arghezi selecteaza alte sectoare ale lexicului, cuvinte drastice si dure, uneori forme regionale, pe care nimeni nu le introdusese in poezie, dand, astfel, "dreptul de cetate tuturor cuvintelor, chiar si celor compromise". Zdrobeste conventia literara inovand atat in lexic, cat si in sintaxa, in topica, spargand tiparele acestora.

Eugen Lovinescu afirma in capitolul Sinteza poeziei moderniste si traditionale din Istoria literaturii romane contemporane 1900-1937, rezervat analizei creatiei aghe-ziene, ca: "Valoarea lui nu sta in determinante psihologice, ci in ineditul expresiei, inedit iesit din o forta neegalata de a transforma la mari temperaturi "bubele, mucigaiurile, noroiul" in substanta poetica. Se poate deci afirma ca o data cu Tudor Arghezi incepe o noua estetica".

Scriitorul debuteaza la varsta de 16 ani in Liga ortodoxa a lui Al. Macedonski, sub semnatura Ion Theo. Conduce sau editeaza reviste cum sunt: Cronica, Cuget romanesc, Natiunea, Bilete de papagal; este prezent in presa vremii peste 60 de ani, inaugurand un tip de proza scurta - "tableta". Membru al Academiei Romane, a fost distins cu numeroase premii printre care, in 1965, Premiul International Herder. T. Arghezi scrie poezie, proza, dramaturgie, iar in tablete face chiar unele referiri despre arta cuvintului.

Citam printre volumele de opere reprezentative:

Versuri: Cuvinte potrivite, 1927; Flori de mucigai, 1931; Versuri de seara, Hore, Una suta poeme, 1907 - Pei-zaje; Cantare omului; Stihuri pestrate; Frunze; Poeme noi; Cadente; Silabe; Ritmuri;

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Noaptea. Proza: Icoane de lemn, 1929; Poarta neagra, 1930; Tablete din tara lui Kutu; Bilete de papagal; Pagini din trecut; Lume veche, lume noua; Tablete de cronicar; Cu bastonul prin Bucuresti; Razlete. Romane: Ochii Maicii Domnului, 1934; Cimitirul Buna-Ves-tire; Lina. Face traduceri din Kralov, Rabelais, La Fontaine, Verlaine, Baudelaire, Rimbaud etc. In 1962 incepe sa apara editia de Scrieri. Primul volum este prefatat sugestiv chiar de poet, care marturiseste: "Se obisnuieste ca o carte noua sa fie insotita de o prefata semnata de cate altcineva (...) in cazul de azi deschide usa de intrare in atelier autorul".

Contributii esentiale la exegeza operei argheziene au adus: E. Lovinescu, G. Calinescu, Tudor Vianu, serban Cioculescu, Nicolae Balota, Emil Manu, Nicolae Manolescu, Dumitru Micu, G. I. Tohaneanu, Pompiliu Constantinescu, Ov. S. Crohmalni-ceanu, stefan Munteanu, Ion Pop, Marian Papahagi etc.

Crezul artistic, constiinta raspunderii pentru "cuvantul scris si trimis in lume" sunt explicate chiar de Tudor Arghezi, care trecuse de 70 de ani, in Marturisiri - Tablete de cronicar: "Raspunzi intai fata de graiul primit de-a gata de la stradaniile miilor de ani ajunsi pana la calimara ta.

Nestiutorii de carte, plugarii si ciobanii, au scris cu batul pe nisip Miorita.

Eminescu a dus-o mai departe in Luceafarul, daruri gratuite pentru usurinta celor de mai tarziu. Le esti tuturor celor trecuti dator si te-ai obligat pornindu-ti condeiul pe sfanta, pe alba hartie sa-i intampini neaparat si sa nu ieftinesti comoara primita".